

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden: in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Potreba slovenske kmetijske šole.

Naš up je šel po vodi! Niso nam dali kmetijske šole naši ljubi Nemci, ki vedno sveto zatrjujejo, kako jim je slovenski del Štajerske na srecu, — pa le menda v želodcu, kakor nam je dosedaj kazala skušnja. Tudi naš dobri „kmečki prijatelj Štajerc“ nam bo moral hočeš nočeš pritegniti, da se le ni šlo za „tajč špraho“, saj bi se bila ista tudi na slovenski kmetijski šoli zadostno negovala, — ampak šlo se je zato, da slovenski Štajerci zopet odidejo praznih rok od bogato nagrjadene deželne mize. Mi bi temu tako burno ne ugovarjali, da ni lep kupček tistih cekinov bil navrhan od naših poštenih slovenskih grošev, ki so si jih tamkaj pridržali.

Šlo se je zopet za princip, da se Slovencem ne da nič, kar bi le tem edino dobro prišlo. Ali dragi moji, slovenska kmetijska šola je tako nujna potreba, katere kar ne moremo dalje pogrešati. Naše narodno gospodarstvo, ali bolje rečeno, kmetijstvo, je na tako trhlji podlagi, da jedva životari in se gospodarska kriza vedno bolj in bolj približuje navzlic vsemu naporu in neumornemu trudu. Naš kmet je priden, lenobe mu ne more nihče predbacivati, mi, ki živimo med njim, ga v tem dobro poznamo, a vzlie temu je jasno kot beli dan, da tako ne gre in ne gre dalje, breme ga z vedno hujšo silo tlačijo k tlem.

Tudi skromen je, dasi nekateri grajajo njegovo razvado, namesto domačega trpežnega blaga, nositi tujo malovredno robo. A ta preobrat ima svoj tehten vzrok, ki ga bodem še pozneje navedel. Potratnosti ni velike, če bi tudi tuintam se pri kaki malenkosti morebiti kaj priškrnilo. Beda kmetkega stanu tiči v tem, da mu odpo-vednjejo polja, vinogradi usihajo, travnike pa izvečine voda poplavlja, da je revež marsikatero leto konci žetve in spravljajanja revnejši nego spomladi, ko je imel vsaj upe. Polja zahtevajo radikalne preureditve, ki pa je seveda ne zna, saj orje, brana in razbija grude kot njegov praded, samo s to razliko, da še tistikrat zemlja ni bila izžeta kakor danes, ko so vsi pridelki povrh tega silno podvrženi raznim boleznim. Najhuje pa tare danes kmeta pomanjkanje delavcev. Kaj torej? Treba mu je pouka, kako naj s stroji nadomesti delavce, z umetnimi gnojili okrepi zemljo, z raznimi galicami paralizuje razne rastlinske bolezni, cepi in zasaja trsje in drevje, racionalno krmi živino in še pride v okom tisoč drugim nadlogam. Kod naj vzame to znanje? Mu naj da vse to ljudska šola, knjige, časniki, kmetijski potovalni učitelji? Nemogoče!

Recimo pa vendar, da je polje dobro sponeslo, trta obrodila, krma navrgla, da ni bilo nikakih elementarnih nezgod — kar pa se še ni zlepa zgodilo — da ima blago na prodaj, kam z njim?

Navadno ga sploh ne more prodati, ali pa tako v slepo ceno, da niti delo njegovih rok ni plačano. Nihče ga ni učil, kje blago ponuditi, kam se obrniti za pojasnila!

Tako se je letos zgodilo, da so kmetje imeli mnogo, in čast našim učiteljem, ki so ga jim nacepili, tudi vrlo zlahtnega namiznega sadja. Nekateri kupčevalci pa so nudili zanj, izkoriščajoč kmetove škripce, tako nesramne cene, da so rajši najfinejše sadje vporabili za tolklo. Da bi naša

kmetijska družba in posredovalno društvo za prodajo sadja, ki je imelo jako mnogo kupovalcev, našim kmetom le s prstom namignila! A kaj mari gospodom slovenski kmetje? Nas, ki živimo med ljudstvom, katero se žuli in trapi z vsemi silami, hudo boli njegova reva in zlobna zanikrnost naše vlade. Ali ni kmetu obupati, ko vidi, da navzlic vsej energiji, vsej varčnosti in marljivosti le nazaduje?

Da, imamo še nekaj bogatih kmetov! Ali te je trgovina z krmo, lesom, vožnja, spravila na noge, kmetijstvo ne!

Ali naj še kmetijstvo naprej tako hira? Dokler nimamo gmotno dobro podprtega kmečkega stanu, se tudi narodno ne bomo osamosvojili. In to v Gradcu dobro znajo, zato nam nočejo pomagati na noge!

Kako naj tej podpori odpomoremo?

Ustanoviti na lastno pest svojo kmetijsko šolo, kakor je to mamljivo, vendar malo kaže. Dežela bi nam potem sploh ne dala nobene, prevzetje iste v lastno oskrbo bi se pa nemara tudi leta in leta zavlačevalo, a naš narodni davek je že itak velik. Kmetijski nadaljevalni tečaji, sami na sebi za sedaj sicer dobra naprava, so le preveč lokalnega pomena. Naš glas po slovenski kmetijski šoli ne sme in ne bo utihnil, pa naj si Nemci še tako mašijo ušesa in nam mešetarijo svoje zavode v nakup. Ne pride nam na misel, da bi mi to ali ono, kar Nemci v istini potrebujejo, jim hudomušno odrekli, ali kar njim, to tudi nam. Zdaj imamo večjo moč v roki in svesti smo si, da bodo naši gg. poslanci vihteli orožje v prid naroda tako dolgo, dokler ne dobimo, kar nam je postavno zajamčeno.

Moč avtonomnih mest pri političnih izgredih.

Neka malovredna posebnost v naši avstrijski ustavi je tudi ta, da so dobila nekatera mesta v posameznih deželah posebno stališče kot takozvana avtonomna mesta. Ista imajo navadno posebne statute, ki dajo mestom v marsičem izjemno in sicer zlasti politično ugodnejše stališče, nego imajo druge občine, zlasti privilegije glede volitev v občinske zastope, in kar je posebne važnosti, da niso podrejena okrajnemu glavarstvu, ampak da je mestna oblast opremljena z isto močjo kakor okrajno glavarstvo samo in da je podrejena šele deželni oblasti.

Ne govorili bi o tej stvari, ako bi med temi takozvanimi avtonomnimi mesti ne bila tudi politično proslula in Slovencem sovražna mesta Maribor, Celje! Avtonomija teh mest je pa služila že pogostoma nečutenemu tlačenju slovenskih pravic, zlasti ker se je policijska moč mesta pri izgredih porabljala zoper Slovence z vso le možno brezobzirnostjo, a c. kr. vlada ni mogla (tudi ne hotela!) poskrbeti za red, ker mesto ni bilo podrejeno lokalni politični oblasti, okrajnemu glavarstvu.

Zadnje dni je pa avstrijska zgodovina z vzgledom zlorabe oblasti avtonomnega mesta Inomosta dokazala, kako nevarno je za avtoriteto vlade in za državo samo, da se je nekaterim mestom dalo tako izjemno stališče države v državi. Mestno zastopstvo v Inomostu je samo zakrivilo

in pripomoglo, da se je po ulicah prelivala kri meščanov, da so se rušile hiše in da se je kradlo takorekoč pod nadzorstvom in pod zaščito policije, torej varnostne oblasti, ki je imela v rokah moč in dolžnost vzdrževati red in mir in varnost imetja in življenja.

In čujmo, kako je moral sam ministrski predsednik dr. pl. Körber obsoditi zlorabo policijske oblasti s strani mestnega zastopa v Inomostu. V svojem govoru z dne 17. nov. t. l. je dr. pl. Körber v državnem zboru pred zbrano zbornico govoril:

„Policija (v Inomostu, ko so Nemci Italijane pretepali!) svoji nalogi nikakor ni bila kos. Od vseh varnostnih činiteljev je dobil deželni namestnik zagotovila, da se bode red vzdržal, župan je naravnost odklonil orožništvo in se branil poklicati vojaštvo. In kaj je nastalo? Pravo prelivanje krvi! Pred zbirališčem laških dijakov se je nabrala (nemška) s palicami oborožena množica, katere policija ni odstranila. Ko se je začelo streljati, policije v zadostnem številu od nikoder ni bilo. Nemci so topli s palicami in metali kamenje, pa aretiranih je bilo 14 Italijanov, a nobeden Nemec. Drugega dne je bilo razbitih in razdejanih mnogo trgovin in oken in razdejana tudi poslopje laške univerze, pa policija prav nič ni branila. Niti ovadbe ni vložila. Namestnik je že teden dni pred izgredu vedel o pripravi in opozoril župana. Kako da policija ni nič videla in nič vedela. Šele tedaj, ko se je policija izkazala popolnoma nesposobno, je prišlo vojaštvo — in takoj napravilo red!“

Tako torej sam ministrski predsednik sodi o policiji avtonomnih mest! Zdi se nam zelo potrebno, da se ohrani ta očitna izpoved avstrijske vlade v živem spominu, ker je zlasti za nas Slovence velikanske važnosti. Na ta govor bode treba vlado opozoriti, če bodo Nemci zopet v Celju ali Mariboru brez ovir s strani policije pripravljali izgrede zoper Slovence. Kar je vlada izkusila v Inomostu, tega svoj čas v Celju ni hotela verjeti in videti, akoravno so bili dogodki ob otvoritvi „Narodnega doma“ in ob prihodu Čehov v Celje kakor las enaki dogodkom v Inomostu. Tu naj avstrijska vlada študira, iz tega stališča naj presoja tudi našo zahtevo, da se policija v naših mestih, katera imajo izjemno stališče avtonomnih mest, n. pr. Celje, podržavi, da se izvije mestnemu zastopu iz rok nevarno orožje, katero se ob prvi priliki prav lahko obrne proti državi sami, katera ta položaj ustvarja in vzdržuje. Avtonomna mesta v narodno mešanih krajih se dajo prav lahko zapeljati, da takorekoč zlorabljajo policijsko moč nasproti drugemu narodu, kar je glede Inomosta sam ministrski predsednik, kakor se je izrazil, v škodo ugleda velemoči države moral javno priznati. Zato proč s takimi nevarnimi privilegiji. Tudi v Celju naj se policija podržavi v prid ne le Slovencev ampak celokupne države in njene avtoritete.

Celjske in štaj. novice.

— Okrajni zastop celjski je vlada razpustila in dosedanje volitve razveljavila, tako da se bode vršila čisto nova volitev. — Za vodstvo poslov okrajnega zastopa se je postavil za komisarja c. kr. okrajni nadkomisar g. pl. Lehmann.

— S tem je hotela vlada napraviti Celjanom nekako uslugo, zlasti ker je leta 1888, ko je vlada na pritožbo narodne stranke razpustila okrajni zastop, takrat postavila za komisarja prejšnjega načelnika, g. Gustava Stigerja, dočim je v tem slučaju ukrenila drugače.

— **Radost vlada v dvoranah Troje.** Vlada si je pomagala iz zadrege, kako pomagati celjskim Nemcem, kateri so pri zadnji volitvi v okrajni zastop napravili grozno neumnost, da so štrajkali pri volitvi v mestu celjskem in trgu vojniškem, tako da so ostale volitve nedovršene s tem, da je na kratko presekala gordiški voz in sedaj vse dosedanje volitve razveljavila in okrajni zastop celjski razpustila, tako da se bodo morale vršiti nove volitve. Celjani delajo sicer navidezno na to odredbo vesele obraze, pa mi jih že lahko sedaj zagotovimo, da to vosele ne bode trajno. — Celjani! Na svidenje pri Filipih!

— **Slovenska ljudska šola v Celju.** Zadeva stavbe slovenske šole v Celju je storila vendar enkrat po dolgotrajnem zavlečku precejšen korak naprej. Deželni šolski svet je končno odobril stavbišče v Karolininih ulicah v Celju, katero je okrajni šolski svet že kupil pred štirimi leti za blizu 23.000 gld., kateri denar je pa ležal toliko časa po nepotrebnem brezobresten in mrtev. Upamo, da se bode ta šolska zadeva kmalu popolnoma rešila, da ne bode na stotine slovenskih deklic moralo še vedno ostati brez poduka in sedeti doma zapečkom, mestu da bi hodile v šolo.

— **Slovenski trgovci pozor!** „Slov. Narod“ piše: Celjskim nemškimi trgovcem zadnji čas gotovo slaba prede, kajti preplavili so pred kratkim celo Kranjsko in gotovo tudi druge slovenske kraje s ceniki, a ne slovenskimi, kar bi takt zahteval, marveč z nemškimi. Ta nemškutarska predrznost dovolj jasno kaže, da so Nemcem slovenski groši dobro došli, kaže pa tudi ta slučaj, da Nemci še vedno računajo z mlačnostjo slovenskih trgovcev. Postanimo že vendar enkrat odločni in zavrnilimo vse nemške cenike od naših največjih narodnih nasprotnikov. Sicer bi se morda dal kdo ujeti gospodom iz Celja vsled navidezno nizkih cen, (n. pr. pri petroleju), a temu ni tako, kakor bi se na prvi pogled mislilo, kajti treba je vedeti, da je vsako blago dobiti različne kakovosti. Slovenski trgovci naj bodo prepričani, da so naši veletržci vsakokrat zmožni solidno konkurirati z nemškimi gospodi iz Celja, kar najbolj dokazuje trgovski promet v Ljubljani. Ne smete pa tudi pozabiti, slovenski trgovci, kako nas sprejemajo celjski nemškutarji, kadar se vrši kaka slovenska prireditve v Celju. Med glavnimi razgrajči in izzivači so celjski nemški trgovci in pri njih nastavljeni slovenski renegati.

— **Taki so Nemci.** Gornjeavstrijski deželni zbor prosila je zloglasna „Südmarka“ za letno podporo. Konservativna večina pa je dokazala, da „Südmarka“ prav nič ne potrebuje podpore, ker ima toliko denarja, da je lansko leto posodila „Grazer Tagblattu“ 14.000 K. Razun tega se je snela pri nekem zborovanju „Südmärke“ cesarjeva podoba, na njeno mesto pa obesila podobe nemškega cesarja in Bismarcka. Prošnja je bila, odklonjena, akoravno so nemški nacionalci obetali, da se kaj enakega ne zgodi več, ako se podpora dovoli. — Torej, ako so avstrijski Nemci plačani, ostanejo Avstrijci; denar jim je še ljubši nego Bismarck. In ti slovenski kmet še vedno zaupaš tej bandi, ki se skriva za „Štajercem“, ki prodaja celo svojega boga! Ali boš res tako dolgo čakal, da bode tudi tebe zabarantal?

— **Koncert „Nadine Slavjanske“** se ne vrši dne 22. decembra t. l., kakor se je pomotoma zadnjič naznanilo, temveč 21. decembra 1904, kar se naj vzame blagobotno na znanje. Ker je „Nadina Slavjanska“ popolnila svoj pevski zbor in vpeljala tudi igranje na ruskih narodnih instrumentih, od katerih omenjamo za sedaj „bala-lajko“, bode koncert gotovo nudil mnogo užitka. Več spregovorimo. Natančen vspeled pravočasno.

— **V Celje, na koncert!** V nedeljo se vrši v celjskem „Narodnem domu“ velik koncert z raznovrstnim in krasnim programom. Sodeluje pet celjskih narodnih društev, in se uprizori veselo-igra „Rusko-japonska vojska“. Upamo, da bomo

ta večer imeli čast pozdraviti ne le vso slovensko sp. štajersko inteligenco, temveč tudi gospodo iz naše posestrime, Kranjske. Koncert se vrši na čast udeležencem občnega zbora, ki ga ima v nedeljo „Društvo slovenskih odvetniških in notar-skih uradnikov“. Opozarjamo na tozadevno vabilo med društvenimi vestmi.

— **Drugo gledališko predstavo** v tej sezoni priredi „Celjsko pevsko društvo“ v nedeljo, dne 11. decembra. Uprizori se burka „Brez denarja“. Opozarjamo na to predstavo vse, ki niso brez denarja. Radi bi jih videli strahovito mnogo; zato pa obljubimo, da jih bomo še spomnili na ta gledališki večer.

— **Jour-fix celjskega „Sokola“.** V soboto je priredil naš „Sokol“ jako prijeten društveni večer. Godba in petje in komični prizori so se vrstili, bila je vesela zabava, smeh je careval, dovtip je švigal od ust do ust. „Narodna godba“ je razveseljevala z ubranim sviranjem, naši vrli pevci so želi obilo zaslužene pohvale. Veseli gospod, ki je proizvajal šaljive monologe, je slišal plosk na plosk. Proti koncu nas je presenetil g. Ostojič, s svoji m. prijetnim tenorjem in lepo srbsko pesmijo, „Gde si dušo, gde si raju“. Želimo, naj „Sokol“ nadaljuje z enakimi večeri!

— **Pevska vaja** za koncert odv. in notar. uradnikov dne 4. decembra t. l. se vrši v četrtek točno ob pol 9. uri zvečer. Iz dosedanjih izkušenj se sme pričakovati najboljšega uspeha, vendar število pevcev še ni dovoljno. Nastopiti mora najmanj štirideset pevcev, dočim jih štejemo dosedaj šele trideset in zatoorej se nujno prosijo vsi pevci, ki dosedaj še niso prišli k vajam, da jih posetijo prav gotovo. Gospodom, ki niso zahajali zadostno k pevskim vajam, bo nastop za-branjen. Torej sigurno, točno in polnoštevilno!! Pevovodja.

— **V štinkmularsko moko** so se zaljubili nekateri slovenski (!) trgovci. Mi se zgražamo nad tem neslovenskim postopanjem. Kaj takšnega od Slovencev ne bi pričakovali. Bodimo zavedni in ponosni, ne polnimo tujcem žepa, ki nas so-vražijo, ne plujmo v lastno skledo! Dobili smo vesti o takšnih nerodnjakih iz Šmarja pri Jelšah, iz Žalca in Šmarjete pri Rimskih toplicah, kjer po poročilu nekega lista agitira zanj celo župnik iz lece.

— **Štinkmularji v Gradcu.** Nemškimi Celjanom še ni dovolj, da so zasmradili Celje s svojo „štinkmularsko“ moko — sedaj že hočejo celo strašiti gori v nemškem Gradcu. Na vseh oglih in koncih vidiš rdeče lepake, ki priporočajo to moko najnovejše „sorte“. — Pa kaj, ko vse nič ne pomaga, graški Nemci niso tako neumni, da bi kupovali tak „smrad“ — to so zmožni storiti le zaslepljeni Slovenci in pa tisti celjski nemškutarji, katerim je smradljivi dim že docela prekadil možgane.

— **Žalec.** Kakor je bilo že zadnjič nazna-njeno, priredi prostovoljna požarna bramba žalska, dne 8. decembra t. l. miklavžev večer spojen s koncertom in gledališko predstavo, s prijaznim sodelovanjem domačega pevskega društva „Edinost“ in žalskih diletantov. Čisti dobiček te veselice se obrne za nabavo parne brizgalne, katero si namerava žalska požarna bramba drugo leto omisliti. Zato pa tudi upamo, da nas tokrat obiščejo in počastijo ne le vsi Žalčani, ampak tudi vsi drugi naši prijatelji in dobrotniki iz lepe Savinske do-line in tako pripomorejo, da se želja požarne brambe žalske v kratkem izpolni, in si ta nabavi prepotrebno parno brizgalno. Pri tej veselici bode nastopil Miklavž z vsem svojim spremstvom ter obdaril vse pridne, male in velike naše drage pri-jatelje in dobrotnike z različnimi darili. Zato se prosijo vsi starši, kateri žele ta večer razveseliti svoje otroke, in vsi oni, kateri hočejo nakloniti svojim dragim kak dar, naj pošljejo zato name-njena darila zavita in z naslovom prejemnika, do 8. decembra t. l. prostovoljni požarni brambi v Žalcu v roke podnačelniku g. Franj. Voh-u.

— **Poroka.** V soboto se je poročil v romar-ski cerkvi v Petrovčah okr. zdravnik, g. dr. Em. Jul. Fridrich z gospodično Heleno Makonsky, hčerko generalnega zastopnika meščanske pivo-varne, g. Makonsky-ja, v Plznu. Mladi par je poročil č. g. F. Ogradi, celjski opat.

— **Roparski napad.** Pred nekaj dnevi je šla 75 letna posestnica Neža Rožman, doma v

Vel. Pirešici, iz Zabukovice skozi Kasaze proti domu. Seboj je imela staro preprogo in 20 kron denarja, oboje spravljeno v ročni košarici. Na mostu pri Kasazah ji pride, bilo je malo pred poldnevom, neznana ženska nasproti; starica Rož-man jo pozdravi, a tujka plane na njo in jo vrže ob tla. Poklekne nanjo in jo tako dolgo tepe, da se je Rožman onesvestila. Nato ji vzame iz košarice 20 kron in gre v Godicel-jevo krčmo. Go-stilničar je gledal ves napad, ne da bi prišel na pomoč. Čez nekaj časa se starica zave in pobere preprogo, a tedaj prileti roparica iz Goricel-jeve krčme, ji strga preprogo in odide proti Zabuko-vici. Rožman je hudo krvavela in ni mogla naprej; ostala je čez noč pri bližnjem kmetu. Drugi dan je naznanila vso stvar orožništvu v Žalcu. To je izvedelo, da je izvršila cestni napad žena rudarja in potovka Neža Tratnik iz Zabukovice. Smeh-ljaje se je priznala svoj zločin, češ, bom pa par dni sedela. Zoper poštenjaka Godicela je ukren-jena kazenska ovadba.

— **Difteritis** razsaja v občinah Griže in Sv. Pavl v Sav. dolini.

— **Nadučitelj g. Kocbeku** je umrla ljub-ljena hčerka v detinski dobi dveh let. Naše iskreno sožalje!

— **Pasji kontumac** je uveden v občinah Sevnica, Zabukovje in Blanca, v brežiškem okraju in v občini Braslovče, Sav. dolina.

— **G. Lipe Streicher**, župan v Ribnici na Pohorju, nekdanj narodni veljak, prvi predsednik „Bralnega društva“, je s svojimi hlapci volil kan-didata odpadnikov, Stigerja. Kako je zdaj temu možu pri srcu, ne vemo; ko ima že za seboj vihrava mlada leta, pa se tako izpozabi, da odda svoj glas sovragu slovenskega jezika! Bog, daj nam značajev, daj nam mož!

— **Ribnica na Pohorju**, 24. novembra. Go-spod Lipe Streicher, veleposestnik in občinski predstojnik, je podaril danes tukajšnjim občinskim ubožcem in revnim šolskim otrokom 100 K. Bog poplačaj darilca!

— **Ogenj.** Iz Slov. Bistrice poročajo, da je dne 19. t. m. ob 1/2 11. uri ponoči nastal na žagi posestnika J. Kapuna v Smerečnem ogenj, ki jo je popolnoma upepelil in zraven še hišo. Vzrok ognja je neznan, vendar se sumi, da je bilo za-žgano. Pogorelec je zavarovan za 2600 kron.

— **Goljufiga.** Iz Maribora se poroča: Viničar. A. Novak, iz Sp. Hočja, prej uslužben pri odvet-niku Lorberju, je več mesecev goljufaval na ta način, da je z vizitkami svoje prejšnje gospodinje izvabljal blago mariborskim trgovcem. V ta namen se je združil s trgovcem Schusteritschem in od več strank prejel blaga za več sto kron, dokler ni prišel trgovec Berdajs na sled temu varanju. Novaka so zaprli; tudi njegov kompanjon se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

— **Goljufiga na mariborski pošti.** V so-boto teden je prišel na pošto v Maribor mlad mož in plačal potom nakaznice za trdsko Puch v Gradcu navideznih 1500 kron. Denar se je nahajal v okroglih papirnih zavojih; na pošti jih niso takoj odprli in fantu so potrdili prejem. Zvečer je pa poštni kontrolor odprl zavitke in našel v njih mestu desetkronskih zlatnikov groške in desetice. Varalico so izsledili v osebi ptujskega gimnazijca Kociperja. Slično goljufigo je poskusil že prej enkrat na pošti v Ptuj, a nobenkrat se mu ni sponeslo. Zdaj so ga zaprli.

— **Samomor!** Dne 22. t. m. so našli na levem bregu Drave pri Poberžu obleko maribor-skega krojača Pečarja, in od tedaj ga ni domov. Najbrže je skočil v reko, ker se je že večkrat izrazil, da si bo vzel življenje. V zapisniku so našli poziv, naj pomagajo ljudje njegovi ženi in otrokom, ker sam je žrtev trinoga.

— **Velikanska skala** se je utrgala na ko-roški železnici pri postaji Sv. Lovrenc. Nezgodo so opazili še pravočasno, da se ni dogodila nesreča.

— **Vinska letina v ormoško-ljutomerskih goricah.** Spomladi letošnjega leta je trta v naših vinogradih tako bogato nastavila kavernikov, da se je že marsikateri vinogradnik veselil, češ letos mi bo vinograd bogato poplačal trud, ki ga imam z njim. A varal se je. Razne vremenske nezgode, zlasti pa slabo deževno vreme, je napravilo črto čez račun upapolnega vinogradnika. Koncem maja in s početka junija se tukaj navadno prvi-krat, koncem junija in s početka julija pa v drugo

škropi proti peronospori, a letos je bilo drugo škropljenje ob navadnem času zvečine prekasno! Peronospora je bila nastopila s tako močjo, da nam je vzela skoraj polovico zasnovanega pridelka. Nekateri so škropili takoj nato v tretje in celo v četrto, a zasto! Zamujeno se ni dalo več popraviti. — In sedaj v jeseni? Uprav ob času, ko se je grozdje bližalo končni zornitvi, je neprenehoma deževalo; mnogo grozdja je segnilo, in kar ga ni bilo popolnoma razvitega, je ostalo kislo tako, da trgategv ni zadovoljila v nobenem oziru. Le oni, ki imajo nove ameriške nasade, oziroma prenovljene vinograde, so pridelali tu in tam toliko, da so se jim stroški vsaj deloma povrnil. — Sadna letina pa je bila prav ugodna. Hrušk sicer nismo dobili toliko kakor lani, a tem več je bilo jabolk. Kupci za iste so se v lepem številu oglašali, četudi niso bogsigave kako drago placevali. Klj. lepih natrganih jabolk so plačevali povprečno po 8—12 vin. Polovnjak s 300 litri pa 12—14 kron. — Cena vinskemu moštu je bila 40—57 vin. za liter. Sedaj stane pretočeno novo vino od 50—60 vin. liter.

— **Slaptinci p. št. Jurju ob Ščavnici.** Uzmoviči se prav pridno oglašajo. Pred kratkim so pokradli pri posestniku Sinkotu v Dragotincih in Moranžarju v Paričnjaku. 24. t. m. pa so izpraznili izložno okno trgovcu Špirku pri Negovi.

— **Poročil se je v Gradcu dr. Fr. Čeh,** zdravnik pri Sv. Kunigundi z gđc. Ado Tratten-schek, hčerko višjega poštnega kontrolorja.

— **Vandalstvo graških buršakov.** Komaj se je javnost po izgreduh v Inomostu in dogodkih v Gradcu nekoliko pomirila, prihajajo nova poročila o nasilstvih, storjenih Slovanom po nemških akademskih pobalinah. V soboto zvečer se je zbrala velika tolpa v avli graške univerze in je odstranila, oziroma, prevlekla vse nemške napise in znake na črnih deskah. Rektor jim je bil naznanil, da akademski senat tega ne more nkretni; radovedni smo torej, kaj poreče k temu nasilstvu, dočim jim je te dni na komerzu izrekel laskavo hvalo, da postopajo korektno in v sporazumljenju z rektoratom.

Društveno gibanje.

— **Vabilo na koncert,** ki se vrši v nedeljo dne 4. grudnia t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma v Celju, o priliki občnega zborovanja društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju, v korist podpornemu zakladu tega društva s prijaznim sodelovanjem „Celjskega pevskega društva“, „Slovenskega delavskega podpornega društva“, celjske orglarske šole, g. dr. G. Serneca in polnoštevilne celjske narodne godbe. Spored: 1. Dvorak: „Sokolski viteški pohod“, koračnica, Narodna godba. 2. A. F. Tovačovsky: „Divčeni pozdraveni“, moški zbori. 3. Granada: „El Turia“, valček, Narodna godba. 4. a) „Valentinova molitev“, turija iz opere Faust. b) „Ponočna rosa na travi miglja“, Rubenstein, pesem, samospjev, dr. G. Sernec. 5. Pl. Zajc: „Velika jugoslovanska overtura“, Narodna godba. 6. Jenko: „Na moru“, moški zbori. 7. Orleth: „Ob jezeru“, mazurka, Narodna godba. 8. A. F. Tovačovsky: „Marinka“ (Hop, hop, Marička), poje moški zbor s spremljevanjem orkestra. 9. „Narodna četvorka“, Narodna godba. 10. Šaloigra: „Rusko-japonska vojska“ v enem dejanju — Danilo. 11. Straus: „Ruska koračnica“, Narodna godba. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 K; za člane delavskega podp. društva, dijake in vojake 50 vin. Z ozirom na dobrodelen namen se preplačila hvaležno sprejema. Po koncertu prosta zabava.

— **Pevsko in tamburaško „Zvon“ v Trbovljah** si je izvolilo pri občnem zboru, dne 12. listopada 1904 naslednji odbor: Predsednikom g. Dragotin Berger, paznik v Trbovljah, namestnik predsednikov g. Ivan Ule, trgovski pomočnik v Trbovljah, tajnikom g. Fran Volkar, paznik v Trbovljah, namestnik tajnikov g. Nikol. Putrih, rudar v Trbovljah, blagajničarjem g. Fran Feštajn, paznik v Trbovljah, namestnik blagajničarjev g. Jernej Podbregar, rudar v Trbovljah, računo-pregledovalcem gg. Ivan Zelenšek, rudar v Trbovljah in Jožef Dolinšek, rudar v Trbovljah, glasbovodja g. Fran Pavlič, paznik v Trbovljah, namestnik glasbovodje g. Leopold Medvešek, paznik v Trbovljah, arhivar g. Dragotin Ule, strojevodja v Trbovljah, odborniki gg. Alojz Božič, paznik v Trbovljah, Dragotin Bedenek, kovač v Trbovljah, Jožef Horjak, rudar v Trbovljah in Ivan Skoporc, rudar v Trbovljah.

— **Slov. akad. društvo „Slovenija“** priredi 2. decembra ob 1/2 8. uri zvečer v spodnji budjeviški pivnici, Alserstrasse 7, svoj III. občni zbor (redni) s sledečim vsporedom: 1. Prečitanje zadnjih

dveh zapisnikov. 2. Odborovo poročilo. 3. Na do-Imetje društva znaša sedaj 1776'42 K. Razmeroma najmanj je dala Kranjska. Številke povedo, da je bilo podpirancev iz Kranjske 10, s Primorja 5, s Štajerskega 4, iz Koroške 1, dale pa so: Štajerska 802— K, Kranjska 572'40 K, Primorska 468'95 K, drugod 271'29 K. Število podpirancev se je letos zvišalo. Značilno je, da je med podporniki izostala „banka Slavija“ in nekaj odličnejših domoljubov. Banka „Slavija“ je vendar v prvi vrsti poklicana gojiti češko-slovensko vzajemnost, in tu je slučaj, kjer jo mora dejansko izvrševati. Hic Rhodus! Redni udje plačajo na leto 6 K, ustanovniki enkrat za vselej 50 K, pravne osebe 100 K. Društvo ima sedaj 17 ustanovnikov, 16 prve dve leti, letos je pristopil le — 1. Naj bi se slovenski domoljubi spomnili potrebnega in tako važnega društva.

— **Učiteljsko društvo za brežiški in sevnški okraj** bo zborovalo v nedeljo, dne 4. decembra t. l. v šoli na Vidmu. Zborovanje se prične ob 10. uri dopoldne ter se vrši po sledečem vsporedu: 1. Odobrenje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Dopisi in društvene zadeve. 3. Iz šolske prakse. 4. Predavanje. 5. Želje in nasveti. Odbor pričakuje mnogoštevilne udeležbe.

— **Učiteljsko društvo za ptujski okraj** zboruje v četrtek, dne 1. decembra 1904 ob pol 11. uri v okoliški šoli, na kar se opozarjajo p. n. članice in člani. Med drugim je na dnevnem redu: „Metodična navodila iz raznih učnih predmetov“.

— **Akad. tehn. društvo „Triglav“** je izvolilo na II. rednem občnem zboru, dne 12. novembra 1904 za tekoči zimski tečaj odbor, ki se je sestavil tako-le: Predsednik: phil. Ivan Steblovnik. Podpredsednik: phil. Josip Hacin. Tajnik: phil. Srečko Serajnik. Blagajnik: tehn. Viktor Plehan. Knjižničar: iur. Aleks. Hrašovec. Gospodar: phil. Jakob Kelemina. Odb. nam.: iur. Fran Pavlič.

Dopisi.

Podčetrtek. Če greš, prijazni bralec, po Sotlski dolini navzdol, videl bodeš pred seboj slovenske vasi, prehodil bodeš slovenske trge in srečaval ljudi, ki govore povsod lepo doneči jezik materni, jezik slovenski. — A kakor bi se čutil vsakdo, če bi v deželi, ki slovi kot mirna in brez divjih zverin, naletel na krokodile in divjake, tako bo tudi tebe, ki me spremljaš v tej prijazni dolinici, dirnilo nekako prav neprijetno v oči, če prideš v Podčetrtek in zagledaš tam sredi slovenske zemlje na občinskem uradnem poslopju besede germanske: Gemeindeamt, Freiwillige Feuerwehr itd. Toda to samo ne zadostuje; če si ogledaš z menoj natančnejše trg in prebivalce njegove, prišel bodeš do edino veljavnega zaključka, da bivajo in razgrajajo v njem takšni „nemci“, katerim se že na obrazu bere, da jih je rodila slovenska mati, in da se rede le od slovenskih kmetov.

V trgu naletiš na gostilno pri Sunkoti; ne bi ti svetoval kot Slovencu, da zajdeš v ta brlog, a, če si vendar imel tolikanj nesreče, da si padel vanj, si bodeš mislil, da si morda v sredini germanske kolibe, ko zagledaš ondi same tevtone, ki srebljejo iz hrastovih vrčkov (!) opojno pijačo in vidiš streči devico ob strani gostilničarja, ki oba hočeta zastopiti le „tajč“.

Spodtikal bi se človek tudi nad napisi; če bereš „Šneider“ na slovenski hiši, je pač to jako smešno; zažvižgaj rajši slovenski, kar je vendar stokrat lepše. — Toda nedvomno dika celega trga je naš novo pečeni obč. sluga, obenem ponočni stražar itd. Marsikomur bi pač privoščil, da si ogleda pri priliki postavo tega možiceljna, zlasti tedaj, kadar rožlja s svojo sabljico po trgu. Ta človek zbada in vznemirja slovenske ljudi; nevede je drugega jezika, kakor slovenščine, — kajti nemščino klati, da se Bogu usmili, — ki si pa vendar drzne vsepovsod naglašati svoj „tajč“ in povdarjati, da se brez blaženega „tajč“ nikamor ne pride po svetu.

Imel bi ti še, dragi bralec, marsikaj zanimivega povedati o tem-le trgu, katerega, mislim, si precej izpoznal. Ob koncu izrazim pristrčno željo, da se dvignejo možje, katerim je kaj na tem ležeče, da se zboljša blagostanje slovenskim tržanom in okolici, da s skupnim delovanjem zbrisejo nemčurski pečat našemu trgu čim hitreje, da dvignejo ljudstvo iz one nazadnjaške stopinje, v katerega ga je potisnila nemška, nam sovražna stranka, ter trg postavijo na ono višino, na kateri blesti toliko drugih narodnih trgov! — In to delo je potrebno ravno sedaj, ko se bliža čas, ki se mi zdi tako važen, da moram govoriti o njem še enkrat pozneje, čas, od katerega je odvisna, Podčetrtni-Slovinci, vaša prostost in svoboda in vaše gmotno stanje. Torej na delo!

Druge slovenske novice.

— **Tretje letno poročilo „Podp. društva za slov. visokošolce v Pragi“.** Iz poročila povzamemo sledeče podatke: Društvo je imelo v šolskem letu 1903/4 2175'79 K dohodkov — okoli 230 K manj kot lani — in 1806'62 K stroškov.

— **Imetje društva znaša sedaj 1776'42 K.** Razmeroma najmanj je dala Kranjska. Številke povedo, da je bilo podpirancev iz Kranjske 10, s Primorja 5, s Štajerskega 4, iz Koroške 1, dale pa so: Štajerska 802— K, Kranjska 572'40 K, Primorska 468'95 K, drugod 271'29 K. Število podpirancev se je letos zvišalo. Značilno je, da je med podporniki izostala „banka Slavija“ in nekaj odličnejših domoljubov. Banka „Slavija“ je vendar v prvi vrsti poklicana gojiti češko-slovensko vzajemnost, in tu je slučaj, kjer jo mora dejansko izvrševati. Hic Rhodus! Redni udje plačajo na leto 6 K, ustanovniki enkrat za vselej 50 K, pravne osebe 100 K. Društvo ima sedaj 17 ustanovnikov, 16 prve dve leti, letos je pristopil le — 1. Naj bi se slovenski domoljubi spomnili potrebnega in tako važnega društva.

— **Planine kupljene.** Vasi Fužine in Studor sta kupili v bohinjski dolini velik del planin v obsegu 931 hektarov gozda in 177 hektarov goličav za 100.158 kron; s servitutnimi pravicami vred, po katerih so imeli pašne pravice v Ukancu in drugih planinah, znaša vsa kupna vsota 120.000 kron. Vsenemci so se že pred leti zavzemali v državnem zboru za te planine in pregovarjali ministrstvo, naj ne pusti verskemu zakladu, da bi prodal te planine slovenskim kmetom. A sedaj je vendar kupčija sklenjena. V gozdih je do 55.000 komadov lesa, večinoma smrek; ljudje bodo imeli z razpečevanjem lesa obilo zaslužka.

— **Knez Hugon Windischgraetz** je v soboto ob pol 4 popoldne v starosti 82 let umrl v svojem gradu pri Planini na Kranjskem.

— **11 ponesrečencev** v predoru pod Karavankami, so v petek pokopali v skupen grob na novem pokopališču na Jesenicah. Pogreb je bil pretresljiv, a veličasten. Delavci iz predora so svetili z lampicami, kakršne rabijo pri delu, nad dvajset lepih vencev so nosili za križem. Nesli so 11 mrličev, po dva in dva vštric, spremljala jih je ogromna množica, nad 4000. Cerkev je bila polna mrličev, od vrat pa do velikega oltarja. Med ponesrečenci je tudi eden s Štajerskega, namreč Jakob Kuzmanšek, vdovec, doma v Gavcah p. Šmartnem, okr. Slov. gradec. Zmečkalo mu je jetra in ga zadušil ogljenčevokisli plin.

— **Predor skozi Karavanke** bo dolg 7972 metrov.

— **Velika povodenj na Koroškem.** Bistrica, sicer mal potok, ki teče mimo predora skozi Karavanke, je vsled močnega deževja silno narastla. Voda je odnesla, oziroma porušila ali poškodovala pet mostov, odnesla 2 delavski baraki in 3 ljudi.

— **Slovinci v Aleksandriji.** Slovenska naselbina v tem egiptovskem mestu je že narastla na več tisoč in uživa velik ugled med meščani. Slovenski trgovci in obrtniki so jako priljubljeni, in zato gre vsem prav dobro. Naše pridne Slovenke delajo vso čast naselbini; večinoma služijo in imajo jako dobro plačo, družine jih zelo cenijo. Mnogo Slovencev se vsako leto tudi omoži v Aleksandriji; židje se ponašajo s slovenskimi ženami, celo z Arabci žive Slovenke v turškem zakonu. Da, imenitne gospe postanejo naše Slovenke in marsikatera pozabi, da je bila prej slovenska služkinja. V Aleksandriji obstojita dve slovenski društvi, ki skrbite, da Slovenci ne izgube svoje narodnosti. Za ženske je „Krščanska zveza Slovencev“, za moške pa je ustanovljeno društvo „Slovenska palma ob Nilu“. Pozdrav bratom in sestram v tujini!

Politični pregled.

— **Položaj v drž. zboru.** V mladočeškem klubu je velika večina za nadaljevanje obstrukcije. Čehi hočejo baje obstruirati vse vladne predloge, tudi predlogo po uimah oškodovanim.

— **Dogodki na Balkanu.** V Peči je te dni zasedlo 60 turških častnikov brzojavno postajo in so hrupoma zahtevali, naj se jim izplača 6 mesecev zaostala plača. Tudi v Prizrenu pričakujejo sličnih demonstracij. Položaj v peškem in prizrenskem okrožju se je poslabšal. — V Keperilu je 1000 mohamedancev včeraj zasedlo brzojavni urad. Vodil jih je šejk Mustafa. Zahtevali so, naj jih vlada štiti pred nasilstvi bolgarskega odbora. Izgredniki so napadli 6 Bolgarov. Enega so ubili in drugega težko ranili. — Položaj na Balkanu je vsak dan slabši. Bolgarski vstaši razvijajo obsirno delovanje. Orožništvo komaj vzdržuje po mestih red. Izven mest delajo red turški vojaki.

— **Ustava na Ruskem.** Toliko novih nad obetajoče zasedanje zemstva se je zopet zaključilo. Za konstitucionalno ustavo je izmed 127 zastopnikov zemstva podpisal 101 zastopnik devet točk, v katerih se zahteva, da se mora vsaka prednost pri udeležbi državne uprave izključiti, ker birokratično vladanje, ki loči najvišjo oblast in narod, tvori le tla za upravno samovoljnost.

— **Proračun za nemško mornarico.** Potrebščine nemške mornarice za leto 1905. so proračunjene na 283.400.000 mark. Za zgradbo novih ladij bodo porabili 70 milijonov 700.000 mark.

Rusko-japonska vojna.

Baltiško brodovje. Hullska afera, ker so Rusi razstrelili par ribiških čolnov, je poravnana. Med Rusijo in Anglijo je vsak konflikt izključen. Širijo se senzacionalne vesti, da je bilo med ribiči res več torpedovk. Odkod so prišle, se ne ve.

Del baltiškega brodovja plove sedaj proti rtu „Dobre nade“, drugi del je prispel v Port Said, odkjer pojde skozi Sueški kanal v Indijski ocean. Ker se bo s prihodom baltiškega brodovja v japonske vode premenil ves položaj vojne in ker bi Japonci s pomočjo Angležev gotovo že prej radi poškodovali ruske ladje, moramo z največjo nestrpnostjo pričakovati, če bo moglo to brodovje srečno preplavati ta prekop, to pa toliko bolj, ker so Angleži že prej delali Rusom ovire v tem prekopu.

Rusija kupuje vojne ladje. Po poročilih iz Kodanja je ruska vlada kupila od vzhodnoazijske družbe največji in najhitrejši parnik „Slaw“. „Morning Post“ javlja, da je Rusija določila za nakup 6 čilenskih vojnih ladij 109 milijonov rubljev. Dotična pogajanja vodi neka ameriška tvrdka v New-Yorku. Ako se pogajanja z Čile razbijejo, bo Rusija skušala vojne ladje odkupiti od argentinske republike.

Japonci izključeni iz Amerike. Reuterjev urad poroča iz San Franciska, da je ameriška delavska federacija enoglasno sprejela resolucijo, da se Japonci izključijo iz Združenih držav in z vseh otokov, ki so ameriška last.

* **Položaj v Mandžuriji.** Ruski brzojavni urad poroča iz Mugdena dne 25. t. m.: Na celi fronti se praske nadaljujejo. Japonci, močni en eskadron ter nekaj kompanij so prekoračili most pri Ljaosiru, a so bili z velikimi izgubami prisiljeni, se umakniti v noči od 23. t. m. Reka Hun in Tajci sta zamrznjeni.

Steselj je zdrav. Peterburg, 26. nov. Londonski listi so si izmislili vest, da je bil Steselj ranjen in da je umrl, zato, da bi potlačili s tem poročilo o Kurokijevi smrti. General Steselj je brzojavil carju dne 24. t. m. in v tej brzojavki nič ne omenja, da je bil kaj ranjen.

Truplo Kurokijevo? Berolin, 26. nov. „Lokal-Anzeiger“ poroča iz Mugdena, da so Kitajci obvestili glavni ruski stan, da je truplo Kurokijevo dospelo v Inkav.

Petrograd, 28. novembra. Kuropatkin poroča: Dne 24. so Japonci začeli ofenzivo proti ruskemu oddelku, ki stoji pri Sinhenčenu, a so bili odbiti. Ponoči, ko je bila gosta megla in je snežilo, so Japonci obnovili naskok, a Rusi so ohranili svoje pozicije. Ruske izgube so neznatne.

London, 28. novembra. Japonci so v soboto začeli nov splošen naskok na Port Artur, a vsled ljutega odpora Rusov niso dosegli nobenega uspeha.

Pariz, 28. novembra. Črnomorsko brodovje je dobilo ukaz, naj vpokliče vse častnike in vse moštvo.

Tokio, 29. novembra. Japonski parlament se je danes otvoril z cesarjevim nagovorom.

Petrograd, 28. novembra. Predzadnjo noč so obstreljevale naše čete sovražne vrste. V Mukden prihajajo vsak dan nove pomožne čete, tudi ranjenci v prejšnjih bojih se vračajo ozdravljeni k armadi. Kitajci pripovedujejo, da so Japonci iz maščevanja zažgali neko kitajsko vas in 200 mož in otrok umorili.

Dover, 28. novembra. Tri milje od tukajšnjega obrežja se je usidralo 5 ladij baltiškega brodovja. Včeraj so bile ruske ladje še vedno tu. Križarice se vedno poslužujejo metalcev svetlobe.

Loterijske številke.

Trst, dne 26. novembra 1904: 35, 42, 49, 24, 4.
Linc, „ „ „ „ 47, 29, 21, 78, 63.

Hiša

s trgovino z mešanim blagom, točenje petroleja in žganja blizu postaje Slatine in Podplat je zaradi rodbinskih razmer od 1. januarja 1905 naprodaj. Odda se tudi v najem. Več pove **Alojz Žolgar**, posestnik v Št. Petru na Med. selu, pošta Pristova. 509 3-3

Pretužnim srcem naznanjamo žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, mati, sestra, gospa

Rozalija Drogenik

posestnica

danes, dne 22. t. m. po kratki mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče mirno v Gospodu zaspala.

Drago rajnco priporočamo v blag spomin in molitev.

Sv. Križ tik Slatine, dne 22. novembra 1904.

(514) 1

Žalujoči ostali.

Blagorodnemu gospodu dr. Fridrichu.

Mladenci iz savinskih vasi dajemo na znanje, nas slušajte vsi: Naš slavljani doktor, naš dobri gospod Emanuel Fridrich, oj, ljubljani povsod, so vzeli v četrtek za vedno slovo od „ledik-stanu“, ki vesel je močno. Mi fantje, v Savinski dolini doma, pozdravljamo ženina prav iz srca; saj take še slave ni bilo za nas, kot pred svatbo njegovo, to bil je zlat čas. Podarili nam so srebrnih kron sto, za kar se zahvalimo vsi presrečno, Bog njega poživi in lepo gospo!

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam povodom prebitke izgube naše „ljubice“

Márice

izrazili pismeno ali ustmeno svoje sožalje, ter jo spremljali k zadnjemu počitku, kakor tudi vsem darovateljem krasnih vencev izreka najtoplejšo zahvalo žalujoča

(517) 1

rodbina Kocbekova.

V Gornjem gradu, dne 26. nov. 1904.

Dne 1. decembra 1904 ob 10. uri dopoldne vrši se v Radečah pri Zidanem mostu v notarski pisarni podpisanega sodnega komisarja

prostovoljna javna dražba

v zapuščino zamrlega Antona Koschel spadajočih nepremičnin:

1) vlož. št. 30, 83, 84, 85, 92 in 94 kat. obč. Radeče, ki tvorijo hiši št. 14 in 61 v Radečah z vsemi sem spadajočimi vrtovi in zemljišči.

2) parcel. št. 97 kat. obč. Radeče, stavbeni prostor v sredini radeškega trga.

3) vlož. št. 5 in 54 kat. obč. Podkraj, kmetija na Jelovem s hišo in gospodarskimi poslopji.

Pojasnila in vpogled dražbenih pogojev v pisarni podpisanega.

Alojzij Pegan,

c. kr. notar, kot sodni komisar.

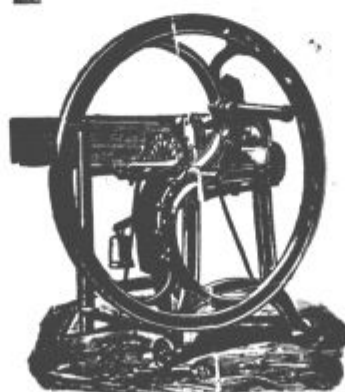
(516) 1

„Slovenski Štajerc“

ki zastopa koristi štajerskih in koroških Slovencev, izhaja na 16 straneh vsakih štirinajst dni v Kranju in stane 2 kroni na leto. — Ta časopis, ki brezobzirno razkrinkava spodnje-štajerske nemčurje, naj ne manjka v nobeni slovenski kmečki hiši na Spodnjem Štajerskem.

Radikalno narodni list

(499) 10-2

Peči, štedilnike

kakor vse zraven spadajoče dele in priprave, razno-vrstno „kuhinjsko“ opremo „Merkurju“

dobite po najnižjih cenah pri trgovini z železnino P. Majdič, Celje.

Slamoreznice

in drugi poljedelski stroji v bogati izbiri. Kotli za kuhanje žganja. Najboljše umetno gnojilo

Tomaževa žlindra in kajnit.

Navodila zastoj.

Navodila zastoj.